

**Д О: ДРЖАВНА КОМИСИЈА ЗА ОДЛУЧУВАЊЕ ВО ВТОР СТЕПЕН
ОД ОБЛАСТА НА ИНСПЕКЦИСКИОТ НАДЗОР И ПРЕКРШОЧНАТА ПОСТАПКА**
ул. „Кеј Димитар Влахов“ бр. 4, II кат – 1000 Скопје
тел. 02/3144-474 | www.dkip.mk | drzavnakomisija@gmail.com

Ж А Л И Т Е Л: ПРОФ. Д-Р ДИМИТАР АПАСИЕВ

В Р С К А: Ип 1. бр. 08-1568 (ДРЖАВЕН УПРАВЕН ИНСПЕКТОРАТ – ГЛАВЕН УПРАВЕН
ИНСПЕКТОР: КАРОЛИНА СТОЈАНОВСКА БОГДАНОВСКА)

Ж А Л Б А
ПРОТИВ РЕШЕНИЕ ИП 1 БР. 08-1568 ОД 30.12.2022
НА ДРЖАВЕН УПРАВЕН ИНСПЕКТОРАТ

Со првостепеното *Решение Ип. 1 бр. 08-1568* (30.12.2022) на управниот инспектор **Каролина Стојановска Богдановска** во Државниот управен инспекторат – Кавадарци (скратено: ДУИ), поднесокот насловен како *Иницијатива-Барање за вршење вонреден инспекциски надзор*, заведен под Ип 1. бр. 08-1568 (од 30.12.2022 год.), од подносителот проф. д-р Димитар Апасиев, СЕ ОТФРЛА поради наводна „ненадлежност“!?

***

Незадоволен од горенаведеното решение, во законскиот рок од 15 дена, благовремено ја поднесувам оваа моја писмена Жалба до второстепениот орган, и тоа поради следниве **жалбени причини**:

- **Суштествени повреди на одредбите на Законот за општата управна постапка;**
- **Непримена, односно погрешна примена на материјалното право.**

Притоа, му предлагам на повисокиот орган, предметнава **Жалба целосно да ја уважи** како основана, првостепеното Решение да го поништи во целост и предметот да го врати на повторно одлучување на првостепениот орган, како и да го задолжи првостепениот орган да ми ги надомести *трошоците* во второстепената постапка за административна такса за жалба – во вкупен износ од 300,00 денари.

Образложение

I

ПРВОСТЕПЕНИОТ ОРГАН СТОРИЛ СУШТЕСТВЕНА ПОВРЕДА НА ОДРЕДБИТЕ ОД ЗАКОНОТ ЗА ОПШТАТА УПРАВНА ПОСТАПКА

1. Побиваното Решение има недостатоци поради кои не може да се испита, не содржи причини за решителните факти, а оние што се наведени се нејасни и противречни

Првостепениот орган **не дал причини** за решителните факти:

- Дали Собранието на Република С. Македонија е државен орган кој е основан со Устав?;
- Кој врши надзор над државните органи основани врз основа на Уставот?

Горенаведените факти се битни и решителни од причина што од нивното утврдување зависи и [не]надлежноста на Државниот управен инспекторат да постапува во конкретниот случај! Доколку постапел онака како што му налагаат неговите законски ингеренции и надлежности, првостепениот орган ќе можел недвојбено да утврди дека **Собранието на Република С. Македонија е колективен државен орган** кој е носител на законодавната власт. Како таков орган Собранието е основано согласно Уставот на Република С. Македонија! Организацијата и функционирањето на Собранието се регулирани со Уставот, *Законот за Собранието* и со Деловникот на Собранието. Надзор над работата на Собранието, како јавен државен орган кој е основан согласно Уставот, врши Државниот управен инспекторат – а ова согласно обврзувачката норма од член 3 од Законот за управната инспекција (Сл. весник на РМ бр. 69/2004 и 22/07, 115/07, 51/11, 164/13, 41/14, 33/15, 156/15, 193/15, 53/16, 11/18, 132/18, 103/21).

Имено, по однос на горенаведените решителни факти, првостепениот орган само паушално и нафрлено цитирал низа одредби од *Законот за Собранието* (Сл. весник на РМ бр. 104/2009 и 14/20, 174/21, 298/21, 67/22), а притоа случајно или не, заборавил да цитира и уште помалку да примени одредби од **Законот за управната инспекција**, како *lex specialis*, во кој се уредуваат надлежностите на Управната инспекција. Му укажувам на второстепениот орган дека согласно чл. 2, ст. 1 и ст. 4, ал. 10 и 11; како и чл. 3 од специјалниот *Закон за управната инспекција*, Управната инспекција го опфаќа надзорот над примената на Законот за општата управна постапка, *Законот за инспекциски надзор* и „другите закони што содржат одредби за управната постапка“! Надзорот го опфаќа доставувањето на управните акти и другите писмена, како и начинот на однесувањето и работењето на административните службеници и вработените, со цел да се обезбеди почитување

на принципите на законитост, професионален интегритет, ефикасност, одговорност и лојалност при вршењето на нивните службени должности. Надзорот се врши во органите на државната и на локалната власт и други државни органи основани согласно со Уставот (каков што орган впрочем е и Собранието на РСМ)!

Конкретниот случај е еклатантен пример за кршење на одредбите за **достава на писмената** и однесување од страна на претседателот на Собранието спротивно на гарантираниот општ принцип на законитост! За потсетување, од моја страна, како физичко лице со признат правен статус на „овластен предлагач“, беше поднесен *Предлог за покренување на граѓанска иницијатива за референдум на државно ниво*, за кое парламентарниот спикер, надвор од неговите законски и деловнички овластувања, наместо да го достави до матичните тела на Собранието и пленумот, истиот се впушти во мериторно испитување на дозволеноста и, паралелно, во претходно испитување на уредноста!? Постапувајќи на дадениот начин претседателот на Собранието на РСМ – Талат Џафери, во својство на службено лице, стори битни повреди на одредбите за доставување на писмената и препраќање на поднесоците до надлежните парламентарни тела, како и еклатантни прекршувања на *принципот на законитост*, за кои повреди и процедурални грешки – согласно горенаведениот чл. 2, ст. 4, ал. 10 и 11 од ЗУИ, постои изрична надлежност за оценување, контрола и надзор од страна токму на Државниот управен инспекторат!

Пропуштајќи да ги утврди горенаведените решителни факти, првостепениот орган, брзоплето донел неправилна, противправна, неправична и незаконита одлука. Првостепениот орган, доколку не бил сигурен во својата надлежност, бил должен да ги утврди целосно и правилно сите решителни факти и да ги расчисти сите спорни правни прашања за [не]надлежноста, па дури потоа да одлучи дали е надлежен да постапува или не. Првостепениот орган наместо да постапува тенденциозно (од однапред донесена прејудициелна одлука за отфрлање на иницијативата за вонреден инспекциски надзор, без никаква волја подлабоко и посуштински да се навлезе во натамошно нејзино испитување), не смеел да се из земе од овој „жежок костен“ и **морал да постапи согласно своите законски дефинирани овластувања** (лат. *stricti iuris*) утврдени со императивни *ius cogens* норми во *Законот за управната инспекција* и да спроведе инспекциски надзор врз Собранието на РСМ – како „јавен орган“ и истиот можел и морал да ги утврди сите прекршувања на одредбите на матичниот ЗОУП, како и на другите посебни закони кои содржат одредби за управната постапка за кои, во конкретниот случај, постои основано сомeneвање дека се прекршени од страна на претседателот на Собранието, а кои ќе ги образложиме подолу.

Но, изненадувачки, освен што не ги утврдил решителните факти кои бил должен да ги утврди, првостепениот орган погрешно го утврдил и **круцијалниот решителниот факт**:

- Дали постапката за постапување по поднесен Предлог за покренување на граѓанска иницијатива на државно ниво е управна [квази-судска или судска] постапка?

Со погрешното утврдување на горенаведениот решителен факт од апсолутна природа, во услови кога **постојат изрични и императивни законски одредби** од кои произлегува надлежноста на ДУИ да постапува in concreto, уште повеќе се потврдува сомневањето дека одлуката на првостепениот орган за отфрлање на предметната иницијатива е тенденциозна – да не се спроведе вонреден инспекциски надзор врз Собранието и арбитражното волонтаристичко однесување на собранискиот спикер да биде игнорирано, ставено „под тепих“ и истото да не биде правно санкционирано баш од оној кој треба да го санкционира.

По однос на горенаведениот решителен факт првостепениот орган во побиваното решение го **констатира** следново:

Во конкретниот случај, а имајќи го предвид погореизнесеното се констатира дека согласно изнесените наводи во поднесокот заведен под Ип1 бр. 08-1568 од 21.12.2022 година Управната инспекција нема надлежност да постапува, ова од причина што во конкретниот случај не станува збор за поведена управна постапка, ниту инспекциска постапка над која согласно член 138 од Законот за општата управна постапка и член 2 од Законот за управната инспекција инспекциски надзор врши Управната инспекција. (!?) Ова дотолку повеќе што постапката за постапување по поднесен Предлог за покренување на граѓанска иницијатива на државно ниво, поднесен на ден 07.10.2022 година, е регулирана во глава VII од Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните и во истиот нема упатувачка одредба за супсидијарна примена на одредбите на Законот за општата управна постапка, ниту одредба дека Државниот управен инспекторат врши инспекциски надзор над истиот [зат. цит.]

Но, горенаведената констатација на првостепениот орган е погрешна од следните причини: Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните (Сл.весник на РМ бр.81/2005 и 3/06, 50/06) е закон кој содржи одредби кои се однесуваат на надлежностите кои ги имаат **органите на државната управа** при спроведување на постапката при спроведување на референдум – на пример: Државната изборна комисија и нејзините месни канцеларии, републичкото Собрание, Владата, т.е. премиерот итн. Впрочем, се работи толку за чисти одредби од управно-правната материја, поточно за т.н. *посебна управна постапка!!!*

Дотолку повеќе што, согласно чл. 21-а, ст. 1 од *Законот за постапување по претставки и предлози* (Сл. весник на РМ бр. 82/2008 и 13/13, 156/15, 193/15) – за прекршоците од чл. 21 од овој закон, **управниот инспектор** е должен на сторителот на прекршокот да му издаде прекршочен платен налог, во согласност со *Законот за прекршоците*! А, пак, согласно чл. 1 од *Законот за постапување со претставки и предлози*, како lex specialis кој содржи одредби за управна постапка, се вели: „Со овој закон се уредува постапувањето по претставките и **предлозите** поднесени до Претседателот на Република Македонија, **Собранието на Република Македонија**, Владата на Република Македонија, судовите, органите на државната управа, единиците на локалната самоуправа, јавните установи и служби и други органи и организации што вршат јавни овластувања“!!!

Оттука, *argumentum a fortiori*, и те како е погрешна и површна „констатацијата“ на првостепениот орган дека истиот наводно нема стварна надлежност да постапува во конкретниот случај! Со поднесното *Барање за вонреден инспекциски надзор* барав од страна на првостепениот орган да спроведе вонреден инспекциски надзор токму во врска со поднесениот **ПРЕДЛОГ** за покренување на *граѓанска иницијатива за референдум на државно ниво* до Собранието. Ова значи дека барам и инсистирам да се спроведе нормален вонреден инспекциски надзор во врска со поднесен ПРЕДЛОГ до СОБРАНИЕТО – па, оттука, произлегува дека Државниот управен инспекторат е исклучиво НАДЛЕЖЕН да постапува по иницијативата за вонреден инспекциски надзор (т.н. доктрина на ексклузивна јурисдикција)! Впрочем, да поставиме и малку поинакв реторичко прашање: Дали законодавацот би предвидел надлежност за издавање на прекршочен платен налог од страна на УПРАВЕН ИНСПЕКТОР во горенаведениот чл. 21 од *Законот за постапување по претставки и предлози*, доколку ДУИ би немал надлежност за постапување???

2. ПРВОСТЕПЕНИОТ ОРГАН СТОРИЛ СУШТЕСТВЕНИ ПОВРЕДИ НА ОДРЕДБАТА
од чл. 2, ст. 1 – в.в со чл. 4 од ЗОУП

Согласно чл. 2, ст. 1 од *Законот за општата управна постапка* (Сл. весник на РМ бр. 124/2015 и 65/18): „Овој закон се применува за **сите управни дејствија на јавните органи** и на давателите на услуги“! Согласно чл. 4, ст. 1, ал. 1 од ЗОУП: „Јавен орган претставуваат министерствата, органите на државната управа, организации утврдени со закон, другите државни органи, правните и физичките лица на кои со закон им е доверено да вршат јавни овластувања, како и органите на општината, на градот Скопје и општините во градот Скопје“!

Согласно чл. 138, ст. 2 од ЗОУП: „Инспекциски надзор над спроведувањето на одредбите од овој закон, како и на прописите донесени врз основа на него, врши **Државниот управен инспекторат**“! Имајќи ги предвид горенаведените јасни одредби произлегува дека Собранието на РСМ, како државен орган по сила на устав (*ex constitutionis*), спаѓа во категоријата на „јавни органи“ и така е третиран согласно *Законот за општата управна постапка*. Затоа, поединечните акти на Собранието на РСМ се управни акти донесени од страна на јавен државен орган, а согласно горенаведените законски одредби ДУИ е надлежен да врши надзор над дејствијата кои ги презема Собранието во управна [а не во законодавна] постапка!

3. ПРВОСТЕПЕНИОТ ОРГАН СТОРИЛ СУШТЕСТВЕНА ПОВРЕДА И НА ОДРЕДБАТА
ОД ЧЛ. 18, СТ. 2 ОД ЗАКОНОТ ЗА ОПШТАТА УПРАВНА ПОСТАПКА

Согласно чл. 18, ст. 2 од ЗОУП: „Ако **стварната надлежност** не може да се определи со закон и не може да се утврди според природата на работата, стварно надлежен е оној јавен орган кој е надлежен за спроведувањето на одредбите на законот кој ја регулира управната работа“!

Оттука, недвосмислено произлегува дека Државниот управен инспекторат е секако стварно надлежен да постапува по предметната Иницијатива, како орган кој – согласно чл. 138 од ЗОУП – е надлежен да врши надзор врз спроведувањето на матичниот ЗОУП. ДУИ, иако сметал дека не може да се утврди кој орган има стварна надлежност да постапува по предметната иницијатива, сепак, при одлучувањето требало да го има предвид и чл. 18, ст. 2 од ЗОУП, а не едноставно да го примени само чл. 40, ст. 7 од ЗОУП. Членот 40, став 7 од ЗОУП се однесува на сите други управни органи во ситуација кога истите не можат да утврдат дека се надлежни да постапуваат по одреден поднесок, а истовремено не можат ниту да утврдат кој орган е надлежен да постапува по поднесокот – дури тогаш законодавецот им оставил можност на сите други управни органи да го отфрлат поднесокот поради ненадлежност. Меѓутоа, првостепен орган во предметниот случај е Државниот управен инспекторат и истиот има надлежност да врши надзор врз спроведувањето на одредбите на ЗОУП и над сите други закони кои содржат одредби од управната постапка! Ако на ова се додаде фактот дека одредбите кои ја регулираат постапката за поднесување на референдум и постапување со поднесени претставки и предлози до државни органи меѓу кои е и Собранието на РСМ, се одредби од ноторен административен, т.е. управно-правен карактер за чие прекршување надлежност да издава прекршочен платен налог има управниот инспектор, се доаѓа до заклучок дека Државниот управен инспекторат е оној орган кој е надлежен да постапува по предметната иницијатива за вонреден инспекциски надзор врз Собранието на РСМ in concreto. Впрочем, се поставува прашањето – доколку и ДУИ не е надлежен да врши надзор врз административната работа на Собранието по поднесен предлог од

граѓанин, тогаш КОЈ е надлежен, оти некој мора да биде? Од кој орган граѓаните можат да побараат правна заштита на нивните уставни субјективни права и слободи доколку истите, во посебна управна постапка за собирање петициони потписи, се повредени од страна на Собранието, со поединечен управен акт донесен од страна на спикерот, кој себеси се перцепира како „инокосен орган“, иако тоа не е? Значи ли тоа дека никој во државата не е надлежен за скротување на управното самоволие на овој јавен функционер во односот со граѓаните-иницијатори на петиции?

II

ПРВОСТЕПЕНИОТ ОРГАН НЕ ГО ПРИМЕНИЛ, ОДНОСНО ПОГРЕШНО ГО ПРИМЕНИЛ МАТЕРИЈАЛНОТО ПРАВО

Брзајќи да ја отфрли оправданата и правовалидна *Иницијатива за вонреден инспекциски надзор*, првостепениот орган „немал време“ ни да го примени материјалното право, а материјалното право на кое се повикал погрешно и извитоперено го применил.

1. НЕПРИМЕНА НА МАТЕРИЈАЛНОТО И АКТУЕЛНО ВАЖЕЧКО ПОЗИТИВНО ПРАВО

Првостепениот орган не ги применил одредбите од чл. 1 и чл. 21-а, ст. 1 од **Законот за постапување по претставки и предлози** (2008), како *lex specialis*, согласно кои детално и педантно се уредува постапувањето по ПРЕДЛОЗИТЕ поднесени до сите државни органи, вклучително и до Собранието на РСМ – кој е и експлицитно наброен во самиот законски нормативен текст (*expresis verbis*). За прекршоците од членот 21 од овој закон, токму УПРАВНИОТ ИНСПЕКТОР [!] е должен на сторителот на прекршокот да му издаде прекршочен платен налог, согласно со *Законот за прекршоците* (Сл. весник на РМ бр. 96/2019).

2. ПОГРЕШНА ПРИМЕНА НА МАТЕРИЈАЛНОТО ВАЖЕЧКО ПОЗИТИВНО ПРАВО

а) Првостепениот орган **погрешно ја применил одредбата од член 2**, а воопшто не ги применил одредбите од чл. 2, ст. 1 и ст. 4, ал. 10-11, како и чл. 3 од *Законот за управната инспекција* – согласно кои одредби токму „ненадлежната“ Управна инспекција го опфаќа надзорот над примената на: *Законот за општата управна постапка*, *Законот за инспекциски надзор* и „другите закони што содржат одредби за управната постапка“! Надзорот го опфаќа доставувањето на управните акти и другите писмена, како и начинот на однесувањето и работењето на

административните службеници и вработените, со цел да се обезбеди почитување на принципите на законитост, професионален интегритет, ефикасност, одговорност и лојалност при вршењето на нивните службени должности. Надзорот се врши во органите на државната и на локалната власт и „други државни органи основани согласно со Уставот“ (каков што орган впрочем е и Собранието на РСМ).

б) Првостепениот орган **погрешно ја применил одредбата од чл. 66**, а воопшто не ги применил одредбите од чл. 67, ст. 5-7 од *Законот за референдум и други облици на непосредно изјасување на граѓаните* (Сл. весник на РМ бр. 81/2005 и 3/06, 50/06); како и одредбите од чл. 191 и чл. 192 од *Деловникот на Собранието на РСМ* (Сл. весник на РМ бр. 91/2008 и 119/10, 23/13, 152/19).

Согласно посочениот чл. 66 од *Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните* (2005), граѓанска иницијатива на државно ниво се покренува на предлог на 100 граѓани. **Предлогот за покренување граѓанска иницијатива на државно ниво** треба да биде поднесен од овластен предлагач. Овластен предлагач, е првиот потписник на Предлогот за покренување на граѓанска иницијатива.

Согласно чл. 67, ст. 5, 6 и 7 од *Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните*, кога претседателот на Собранието ќе утврди дека **иницијативата е неуредна**, прашањето во врска со иницијативата ќе го стави на дневен ред на правата наредна седница на Собранието, но не подоцна од 15 дена од денот на утврдувањето на неуредноста на иницијативата. Собранието [а не спикерот] со заклучок утврдува дали иницијативата е уредна! Претседателот на Собранието го известува овластениот предлагач за заклучокот на Собранието во рок од три дена од денот на неговото донесување.

Согласно членовите 191 и 192 од *Деловникот на Собранието на Република Македонија* (2008), претседателот на Собранието, по добивањето на Предлогот за покренување на граѓанска иницијатива за распишување на референдум на државно ниво, истата **веднаш ја доставува до претседателот на Законодавно-правната комисија и до претседателот на матичното работно тело!** Законодавно-правната комисија и матичното работно тело (во случајов тоа е Комисијата за политички систем и односи меѓу заедниците), во рок од два работни дена, до претседателот на Собранието задолжително доставуваат мислење за уредноста на иницијативата. Ако претседателот на Собранието утврди дека иницијативата е уредна, за тоа го известува овластениот предлагач, во рок од три дена од добивањето на мислењето од работните тела. Ако, пак, претседателот на Собранието утврди дека иницијативата е неуредна – прашањето во врска со иницијативата го става на дневен ред на првата наредна седница на Собранието.

Од горенаведените законски и деловнички одредби произлегува дека за прашањето за уредноста на поднесената граѓанска иницијатива за референдум конечната одлука ја има **собранискиот пленум**, а не претседателот на Собранието! Претседателот на Собранието има рестриктивни овластувања само при формално испитување на Предлогот за покренување на иницијативата за распишување на референдум на државно ниво. Имено, законодавецот овластувањата на претседателот на Собранието ги ограничил на процесно-правни овластувања, односно овластувања да испита дали поднесената иницијатива за референдум ги исполнува условите предвидени во член 66 од *Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните*, како и овластувања да испита дали поднесената иницијатива за референдум ги содржи сите „задолжителни елементи“ кои треба да ги содржи еден поднесок за да може да се постапува по него, а кои се предвидени во чл. 39 од ЗОУП, како *lex generalis*, и со член 4, 5 и 9 од *Законот за постапување по претставки и предлози*, кои се применуваат како супсидијарни извори на правото за сите прашања кои не се уредени со Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните – како *lex specialis*. Ова значи дека претседателот треба да испита дали во поднесената Иницијатива за референдум точно се наведени: името, презимето, адресата и другите генералии за подносителот на иницијативата; минималниот број на потписи дадени на пропишан образец пред месните канцеларии на ДИК; место, датум, своерачен потпис и сл. Законодавецот не предвидел овластувања за претседателот на Собранието од материјално-правна природа!

Оттука, при испитувања на *Предлогот за покренување на граѓанската иницијатива за референдум на државно ниво*, **претседателот на Собранието воопшто не е надлежен за мериторно анализирање на поставеното референдумско прашање**. Конечната одлука за уредноста на иницијативата за референдум е овластување на собранискиот пленум, а не спикерско овластување. Претседателот на Собранието, кој сè уште ја чува иницијативата во фиока, има овластувања на „прост примач“ т.е. *адресат* и проследувач на предлогот до матичните тела на Собранието. И толку! Спикерот, како секундарен ентитет *vis-à-vis* пленумот, не може самиот од позиција на изведена власт, самоволно да го преуредува или да го доуредува сопствениот уставен сооднос кон парламентарниот пленум или во крајна линија, кон граѓаните како носители на суверенитетот по прашања кои се детално уредни во Уставот и позитивните прописи. Но, во конклетниот случај, очигледно е дека претседателот на Собранието не само што самоволно си земал надлежности и овластувања кои уставотворецот и законодавецот не му ги дале, туку и ги „избришал“ поставените ограничувања кои изрично се предвидени во законските и подзаконските акти. Доколку спикерот сметал дека поднесениот *Предлог за покренување на граѓанска иницијатива за референдум на државно ниво* е „неуреден“, тој бил должен истиот да го стави на

дневен ред на пленарна седница на Собранието, а не самиот да се впушта во материјално-правно испитување на уредноста на истиот!

На овој начин, релативизирајќи ја улогата на надлежните матични постојани работни тела, т.е. комисиите на Собранието и на пленумот при испитување на прашањето за уредноста на поднесената иницијатива за референдум од моја страна, спикерот крајно **арбитрерно** се впушта во толкување на прописите од јавното право (*ius publicum*) кои ја уредуваат неговата надлежност на начин што повеќе личи на тотално самоволие, отколку на директна демократија и владеење на право (англ. *Rule of law*) – како темелна вредност на нашиот уставен поредок. Јавните власти и функционерите смеат да го прават само тоа за што имаат уставно или законско овластување! Секој акт надвор од тоа се смета за недопуштен ultra vires акт, односно акт на пречекорување на јавните овластувања и „злоупотреба на службената положба“, па како таков треба да биде соодветно санкциониран ex lege.

Да резимираме: ценам дека докажавме оти ДУИ – како првостепен надзорен орган, in concreto, морал да **изврши вонреден инспекциски надзор** врз административниот дел од работата на Собранието, односно кабинетот на претседателот/спикерот; да ги утврди сите прекршувања на ЗОУП и на другите посебни цитирани прописи кои експлицитно содржат управни одредби; како и изворно да ги санкционира констатираните прекршоци и сторителите на истите.

* * *

Имајќи го предвид горенаведеното, аргументирано му предлагам на второстепениот орган во целост да ја УВАЖИ оваа Жалба како основана, а побиваното *Решение* на Државниот управен инспекторат мериторно **да го поништи** и предметот да го врати на повторно одлучување, со напатствија за конкретно постапување на првостепениот орган.

Скопје
24.01.2023

Подносител-жалител:
Проф. д-р Димитар Апасиев
